

שיר השירים, ספר כולל כל שירי החול אשר שר המשורר הנשגב והנעלה של ס' בן יהודה אבן ג'ביר ול יוצאים לאור באספה אחת על פי כתבי יד וספרים נרמסים עם הגהות ובאורים ועם טכוא מאת חיים ברארי ואחת חכמים אנשי שם העזורים על ידו (חוברת א'), ברליון, פערלאג פֶאָן מ' סאָפּעלעווער, תרנ"ח.

כתבנית דיואן ר' יהודה הלוי היוצא ביד הח"ד דר, חיים ברארי על פי חברת מקיצי נדרמים שנתחרשה ע"י הח"ד דר, אברהם ברליער, כן יצאה עתה החוברת הראשונה של שירי החול אשר לר"ש נ' גבירול, זכות המשורר עמדה לשיריו אשר זכו גם הם להיות יוצאים ביד הד"ר ברודי אשר מלא אותו אלהים חכמת לב ובינה יתרה, כי גם הפעם יראה הרואה איך נתאמתה חזקת חבר שיצא דבר מתוקן מתחת ידו.

ואלה השירים אשר יצאו ראשונה: ארבעה שירים לכבוד ר' יקותיאל (עמור 1—11), שיר להנ"ל (?) בבגרו בו (עמור 11), קינה על מות ר' יקותיאל (עמור 12—20). אחריהם באות הערות יקרות (עמור א'—י"ב) הנותנות חשבון איה איפה מוצא השירים ודרך מ"קלם ומביאות במשפט כל דבור ודבור היוצא מפי המשורר לבררם ולצרפם למען ירוץ קורא במ.

בשיר הראשון שורה 29 (עמור 2) אני מחויק ברעת הר"ל רוקס ע"ה לגרום „הספן (תחת חרץ) ינעים" ע"ם הכתוב אם אכנע אחפן רלים (איוב ל"א י"ו). — על השיר השני (עמור 4—5) אמר המו"ל בהערותיו (עמור ז') כי „כובב אשר ררך" הוא ר' יקותיאל אשר אך ימים מספר האיר פגיו אליו ועתה החל להסיר חסרו מאתו ברוב לבבו, אכן לב המשורר יודע כי שוב ישיבהו וידרו אליו ויחדש בריתו בקרם. אכן לבבי לא כן יחשוב כי לא מצאתי און לו אשר בגר בו ר' יקותיאל (ועל כן לא ישר בעיני גם כן האמור על השיר החמישי כי נתחבר בגרו בו). ואולי בשיר „כובב אשר ררך" שם פגיו אל ר' שמואל הנגיד איש שלוכו ואיש ריבו גם יחדו, אם אתה אומר כך וקל גם פירוש החרוזים „או יר יקותיאל .. השר אשר לולי שטפך בענן ידיו .." (שורה 20 וכו') לאמר בסתר כנפיו אחסה ממתקומים, ואולי גם בשיר החמישי כון אל ר"ש הנגיד נחנכו אחרי מות ר' יקותיאל ומחויק את ידיו לבלתי צאת המשורר מן הארץ מפני רודפיו אשר מרר את רוחם כרבדיו הקשים, ואם אכנס דבר את רכרי השירה הזאת אל ר' יקותיאל, על כל פנים אין כאן בגר הבוגר אלא המשורר במר רוחו ושיחו כררכו רמה בנפשו כי שכחהו ר' יקותיאל אשר לא הי' מופנה רק לאהבת רעים. —

ספר שיר השירים הנ"ל יכלכל כשמנה חוברות אשר כל אחת מהן תחויק שני גליונות (32 עמורים). מחיר כל אחת 1.20 מרק, חושבי שם המשורר ויודעיו יודעים את אשר דבר עליו החריו כשער השלישי לאמר: „כי כל המשוררים אשר היו לפניו ושירים לנגרו רוח ותהו, ואחריו לא קם כמהו, .. והאל משחו למלך על שירי עמו, שיר השירים אשר לשלמה." בלם ישמחו לקראת ההוצאה החדשה אשר המו"ל והמביא לבית הרפוס כללו ימיה.

ד"ר עהרליך. טילויט בפרוסיה